Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 27 noiembrie 2017, cu referința „eeas.ba.hr.3(2017)6459331”, emisă de [confidențial] ([1]), care cuprinde o reținere din salariu până la concurența a 72 de zile calendaristice în sarcina reclamantului;

— anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere explicită din 2 mai 2018 („eeas.ba.hr.3/ED/ld(2018) 2309062”), ca urmare a reclamației formulate de reclamant la data de 3 ianuarie 2018;

— să hotărască că sumele care trebuie să fie restituite reclamantului ca urmare a acestei anulări vor fi majorate cu o dobândă de întârziere de 5 % pe an sau cu orice altă rată pe care Tribunalul o va stabili, calculată în ziua rambursării efective și în funcție de data diferitor rețineri operate;

— condamnarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un unic motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1e alineatul (2) și a articolelor 12, 12*bis*, 21, 25, 26, 55 și 60 din Statutul funcționarilor, a obligației de solicitudine și a principiului bunei administrări, precum și pe încălcarea articolelor 1 și 2 din anexa IX la Statut și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142). Ea invocă de asemenea încălcarea, în special, a articolelor 41, 47 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a dreptului la apărare, încălcarea articolului 296 TFUE, precum și abuzuri de drept și de procedură, pe lângă încălcarea vădită a principiului încrederii legitime și a egalității armelor. Reclamantul invocă în sfârșit încălcarea principiului care impune administrației să nu ia o decizie decât pe baza unor motive admise de lege, adică pertinente și neafectate de erori vădite de apreciere, de fapt sau de drept, precum și încălcarea principiilor proporționalității, contradictorialității și securității juridice, pe lângă încălcarea principiului Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76).

([1]) Date confidențiale ocultate.

Acțiune introdusă la 10 august 2018 – XF/Comisia

(Cauza T-482/18)

(2018/C 364/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: XF (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 2 octombrie 2017 de a-i refuza beneficiul indemnizației de instalare cu ocazia mutării sale și a preluării noilor sale atribuții la sediul SEAE;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 20 din Statutul funcționarilor și a articolului 5 din anexa VII la acesta.

Acțiune introdusă la 22 august 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)

(Cauza T-501/18)

(2018/C 364/21)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Currency One S.A. (Poznań, Polonia) (reprezentant: P. Szmidt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „CINKCIARZ" – marca Uniunii Europene nr. 13 678 991.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 iunie 2018 în cauza R 2598/2017-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente acțiunii.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
